

Sønderjylland.

Gennemsnitspriser i Marts. Gennemsnitspriserne for Smør var ifl. „Smd.“ i afvigte Marts Maaned: i Sønderborg og Slesvig 2 Mark 75 Pfenning og i Flensborg 3 Mark 80.

For Hø betales der gennemsnitlig: i Sønderborg 31, i Gaderslev, Flensborg og Eckernførde 34 og i Slesvig 36 Pfenning Stykket.

For Mælk var Prisen: i Sønderborg 32, i Eckernførde 36 og i Flensborg og Slesvig 40 Pfenning Literen.

Lufus-Hestene. Den stedfortrædende Generalkommando i Altona har udstedt en ny, stærkt Anordning om Lufus-Heste. Ifl. denne skalde samtlige Lufus-Heste, for saa vidt som det ikke allerede var sket, overføres til Erhvervslibet senest inden den 1. Maj.

Det er forbudt at give Foder af enhver Slags til Heste, der ikke maa holdes.

Landdagsmand Kjøbenhavn. Skrumager er nu saa rask, at han atter har optaget sit parlamentariske Arbejde i Berlin. Han deltager ifl. „Smd.“ i disse Dage i de vigtige Forhandlinger og Afstemninger om Valgretsreformen.

Nyt Skibsværft. Paa et Byraadmøde i Sønderborg meddelte Borgemeisteren ifl. „Smd.“, at en hamborgsk Forretningsmand tilhørende Sønderborg og Slesvig, havde foreslået for at faa Oplysninger, om der i eller ved Sønderborg forelaa Betingelser for Anlæg af et Skibsværft. Som nødvendigt betegnede 60—80,000 Kvadratmeter Land med 2—300 Meter Vandfront ved 6—8 Meters Vanddybde og let Tilslutning til Jernbanen. Magistraten havde givet de foreskrevne Oplysninger. Borgemeisteren fremhævede, at man ikke burde forhaste Forventninger til denne Kendsgerning, men forholde sig forsigtig afventende.

Kontrollen paa de tyffe Baner. Det er bekendt, skrives der til „Smd.“, at Persontrafikken paa Banerne er faldet under militær Kontrol for at forhindre den fjendtlige Spionagevirksomhed. Rejsende, som ikke er i Besiddelse af Legitimationspapirer, udfætter sig for at blive anholdt og førte til den nærmeste Politistation, hvorfor det anbefales Alle at forjone sig med Pas eller Legitimationspapirer, naar de rejser. For alle Udlandinge gjælder det, ogsaa for de neutrale og Underhaatter af de forbundne Stater, at de skal anmelde sig ved de stedlige Myndigheder, hver Gang de rejser, og at dette skal attesteres i deres Pas. Denne Bestemmelse gjælder ogsaa for de tyffe Kvinder, som er gifte med fremmede Underhaatter.

De 19aarige falder. Enken Anna Rasmussen ved Sønderport i København har i Følge „Smd.“ modtaget den sørgelige Efterretning, at hendes Søn, Hans, der tjente ved 2. Regeringsregiment ved Vestfronten, er falden paa Slagmarken. Den faldne var Moderens Gaab, og hun faa i ham sin fremtidige Støtte. Han blev kun 19 Aar gammel.

Til Hjemmet i Skibrogade i København er indløbet den kunge Efterretning, at Grønthandler Jørgensen eneste Søn, Hans, der tjente som Jæger ved Vestfronten, er falden. Hans Jørgensen blev 19 Aar gammel. Forældrene vil først modtage den sørgelige Tidende, naar de har været til Guldbrøllup hos Fru Jørgensen's Forældre.

Sadelmager Otto Grimm og Gustru i Sønderborg har modtaget den sørgelige Efterretning, at deres eneste Søn, Daniel, der tjente som Rationer, er bleven et Offer for Krigen. Han blev kun 19½ Aar gammel.

Befalingsmand Gendom. Retten for den stedfortrædende 33. Infanteribrigade i Hamburg bekendtgjorde, at Befalingsmand Niels Hansen Stendorf, født 16. Maj 1874 i Stobborg, Møller og Landmandsmand, er mistant for at være deftereret, hvorfor hans Formue er beslagt.

Banefelighederne ved at komme i Jordan. I „Smd.“ i afvigte Marts Maaned: i Sønderborg og Slesvig 2 Mark 75 Pfenning og i Flensborg 3 Mark 80.

I en Kammerhandel købte Stær-

torsdag en Smeder fra Omegnen nogle Brædder til en Rigtige. Han havde i Forvejen hos sin Kommuneformand ladet forespørge paa nærmeste Jernbanestation, om Brædder i dette Tilfælde kunde forsendes som Tilgods, og Stationsforstanderen havde anset dette for muligt.

Samme Eftermiddag sendte Lommerhandleren Brædderne til Stationen. Sendingen blev imidlertid afvist, da det efter den foreliggende Forordning ikke var tilladt; man raadede Lommerhandleren til at henvende sig til nærmeste Trafikstation, hvilket skete telefonisk. Her modtog han ligeledes Afslag; men han kunde forespørge hos Jernbanedirektionen.

Imidlertid blev det Langfredag, saa yderligere Anstrængelser for at faa Brædderne affendt først kunde ske Paafølgedag. Under store Banefeligheder lykkedes det omsider at faa telefonisk Forbindelse med Direktionen i Altona; men den nægtede at have med Sagen at gøre, naar Trafikkontoret havde nægtet Afviselsen; men Manden kunde igen prøve paa det hos Trafikkontoret, og dette gav saa ogsaa Tilfaldelse. Uheldigvis blev den sjældnede Afviselse forhindret af et Tilfælde. Og nu kom begge Paafølgedagene.

I denne Forlegenhed forsøgte man at faa Brædderne til Rigtigen hentede paa Vogn, men paa Grund af Hestemangel og Dyrenes daarligere Vokstafstand bovede man ikke at lade Heste gaa den lange Vej.

Saa omsider om Tirsdagen kunde Brædderne affendes med Banen, Risten kunde laves, og Jordfæstelsen foregaa.

Man kan forstille sig, hvorledes det vilde have været med Begravelsen midt i den varme Sommertid.

Faldne Nordflæsvigere. Siden sidste samlede Fortegnelse er døde paa Søfronten eller faldne:

Marius Hansen, Hans Boisen, Rasmussen, to Brødre Jøhne, Gaderslev. Hans Knudt, Erlev. Frants Frantzen, Højstrup. Thorvald Ehlers, Tanebrua. Hans Holm, Gjemdrup. Hans Hansen, Sjøpping. Ferdinand Hallung, Sommerled. Henrik Johannsen, Vojens. Poul Arthur Schmitzler, Vedsted. Jørgen Ståsgaard, Skendstrup. Peter Blinholm, Skudstrup. Mads Dam, Sjørum. Johan Ravn, Aalsgaard. Bernhard Brysling, Åstrup. Christian Nielsen, Vaabølling. Hans Kjølbjerg, S. Gasle. Jøhs. Matzen, Søjer. Georg Andersen, Bredebrø. Martin Rikkelsen, Brede. Niels B. Jensen, Fuglsang. Jøhs. Lorenzen, Øster Højt. Hans Brink, Nørkar. Karsten Peterfen, Carl Schütz, Andreas Brink, Jøhs. Jochumsen, Chr. Reimers, Røbro. Lorenz Nielsen, Sællebad. Jørgen Skjhl, Varsmark. Nis Nieußen, Kirkeby. Anton Jensen, Marslev. Jørgen Dam, Borrip. Peter Knitz, Bugholm. Chr. Schmidt, Nørås. Staafs, Møhl. Harald Høst, Ånor. Georg Andersen, Egernlund. Hans Chr. Schwarz, Skodsbøl. Peter Stoffer, Nybøl. Johan Røpke, Ånbøl. Hans Hansen, Osbøl. Nicolai Mathsen, Sjølerup. Peter Clausen, Lorenz Garbers, Lorenz Christensen, Sagenbjerg. Emil Richterfen, Sæntved. Peter Christensen, Veflef Lorenzen, Vardrup. Brødrene Jens Andersen og Hans Peter Andersen, Åventoft. Nicolai Peterfen, Segelsbøl.

Det samlede Mindstetal er ved denne Giftes Afslutning 4880.

Gaardejer Mads Bind, Fjersted. Som før meddelt blev der af Mads Bind og hans Paarørende i Fjersted gjort Forsøg paa at Genjnu til Gaardens Drift derhjemme at faa hans og hans Gustrus og Datters Hængselsstraf ændret saaledes, at de kunde faa Lov til at affoneStrafpen fflitevis.

Dette er nu i Følge „Nibe Stiftstid.“ lykkedes, idet Mads Bind har faaet 4 Maaneders Udsettelse med sin Straf.

Allerede for 14 Dage siden blev han løsladt og kom hjem til Fjersted, men først nu har hans Familie paa denne Side Grænsen faaet Brev fra ham med denne Meddelelse.

Efter hvad man fra anden Side har faaet at vide, var Mads Bind ved Hjemkomsten meget medtaget; i den Maaned han siden Domsfælden har siddet i Hængsel, havde han tabt 14 Pund i Vægt.

Et Forlydende vil vide, at ogsaa Binds Gustru og Datter er løsladt

for nogen Tid siden og er ankomne til Hjemmet.

Rød brøder alle Love. Bamdrup, 2. Maj. Mangelen paa Beklædningsgenstande Syd for Grænsen fører nu til forunderlige Oplevelser, ogsaa for de Rejsende.

Paa større Hoteller findes paa Værelserne Plakater, hvorpaa de Rejsende bedes om ikke at fætte deres Støvler udenfor, da der ikke garanteres mod Pyteri. I Togene er Lommerremmene ved Døren i Regelen forbundne, det vil sige, de er fjaalet og brugt til Forjaaling. Gardinerne for Vinduerne har ligeledes fundet Anvendelse hos Publikum, der endog — efter hvad der meddeles „Kol. Ny.“ — i 2. Kl.s Kupeerne har begyndt at stjæle Plydjet af Sofaerne.

Den Unde i Gaarden. Janden var løs forleden Dag paa en Gaard i Slags Herred, fortæller „Smd.“. Skorfjensfejeren fra Tønder var kommen til Nyen og gif fra Gaard til Gaard i sit Embeds Medfør. En af de russiske Jægere, som maaste aldrig har set en Skorfjensfejers Jør, troede, at det var Janden selv, og løb højt skrige af Gaarde. Det lykkedes Jøfene med stort Besvær at faa Russeren tilbage og saa ham forklaret, at Skorfjensfejeren ikke alene var et kristent Mennefte, men en vel beklædt preussisk Embedsmand oven i Købet.

Da Amtsforsanden blev taget ved Røien. En Spjøgøj, som havde et godt Nje til Amtsforsanden, hvad jo kan hende af forskelliges Marsager, tog i Følge „Smd.“ forleden Dag til Stationen, slæbende tungt paa en vældig Kuffert, som var lige ved at tynge ham til Jorden, da han passerede Amtsforsandens Vinduer. Al! tænkte denne, Manden har Kofferten fuld af Smughandelsvarer, Klæd og Kød.

Han telefonerede slug til Tingles, at man skulde stoppe Manden. Denne blev tilhjelpladen meget forundret over, at Gendarmene var usyggerige efter at se, hvad han havde i sin Rejsekuffert. Han frygtede sig og var meget fornærmet, og Jøf tilfældet sammen om ham paa Peronen. Men der myttede ingen køre Mo'r, han maatte lufte Kofferten op. Og hvad saa man saa liggende paa Bunden af den store Koffert i en som Majestat — tre fmaa Stykker Smørbrød!

Syg — Lazarettet ubekendt. Af Sognepræst Carl Hørnbeck, Fredericia.

(Indsendt af P. A. J. Knudsen)

Forleden Dag besøgte jeg en sørgende Moder! Hendes eneste Søn er derude i den store Krig, han er med i Røfjerne ved Vestfronten. Brev efter Brev har hun skrevet til ham uden at faa Svar; nu kom hun til mig og bad mig skrive for hende. Bejen gif igennem Røde Kors i København; der fulgte mange Dages Venten.

Saa kom Svaret endelig, tungt og trist! Det var Brevet, eller rettere Brevene, Retur. Udenpaa Komvolutten stod skrevet med Blyant: „Krank, Lazarettet ubekannt!“

Han var syg, hendes eneste Søn, og han laa i et fremmed Land langt borte, paa et Lazarett, hvor ingen kendte ham, plejet af fremmede, som ikke kendte hans Sprog. Og nu sad hun alene med Sorgen og Smerten og vidste ikke, hvorhen hun skulde vende sine Tanker; det var svært, men det hæreste vel, at hun ikke kendte ham, til hvem hun skulde vende sin Vøn.

Sent glemmer jeg den gamle Kvinde Rød og Raarer. Kun en fattig Krist havde hun, — hun var ikke fæst i det Dyfte og havde læst Ordene: Leven ubekannt, og det havde hun saa fortolket saadan, at man ikke vidste, om han kunde leve eller dø.

„Tror De saa ikke, han er i Live?“ sagde hun, „der staar jo altsaa intet om Liv og Død, men kun, at han er syg, maaste let faaret, maaste slet ikke faaret, og der staar kun, at de ikke kender hans Opholdssted. Det kan jo være, at han er rask nu, tror De det ikke nok? Han er jo min egen, kære Dreng, den eneste, jeg har tilbage!“

Og saa løb Raarerne ned ad det gamle, graa og furede Ansigt. Og jeg — hvad kunde jeg give af Trøst?

— Da jeg gif hjem, tænkte jeg paa alle de Saar, Krigen flaar, — det gør jeg nu for Resten daglig. Men især tænkte jeg paa de Saar, der gaar dybere end Anglernes, paa de frygtelige Gaded Saar.

Og saa har jeg set Breve fra Lyfland med den forjærdelige Paaføft: „Gott fra England!“, og lignende Udbrud i mine Breve fra tyske Benner har gjort, at mange Korrespondancer er standjede, og sikkert mange Venfæber med gode tyske Benner er fændrede.

Men derfra og saa til dette ophjæde at tilgive, ja at bede for sine Fjender, er der et stort Spring. Det begynder vist at lufte sig frem, dette med at tilgive og bede for Fjenden, Og godt er det at lægge Mærke til de spæde Spirer i den Retning, der vælter Sommer.

Hvoran mig ligger et engelsk Heste med Overskriften: „Vøn og Tøffig.“ til den almægtige Gud, — at bruges paa Epitafijesten, Søndag den 6. Januar 1918 den Dag som er bestemt til Bededag for den britiske Nation i denne Krigen Tid.“

Denne „Vøn og Tøffig.“ blev læst over hele det magtige engelske Rige paa ovenomtalte Søndag under Altergangen og ved Morgen- og Aften gudstjenesten. Den begynder med Kong Georgs Proklamation: „Til mit Folk“, hvori der blandt andet staar:

„Sejren vil kun blive vundet, hvis vi seldse huffer paa det Anfoar, som hviler paa os, og i en ydmyg Skyldigheds Mand beder om den almægtige Guds Betsignelse over vore Anstregelser. Lad os derfor bede om Vg for vor Forstand og Styrke for vort Mod og om Hjertek, der er tafnemmelige for den guddommelige Lebede der har ført os hidtil.“

Og saa følge alle de mange Vønner, saadan som man hører dem under Gudstjenesten i den engelske Høfker, men her er de uddvide og gælder alle de mange, som paa saa mange Maader er mærkede af Krigen tunge Haand.

Der er Vønner for syge og faarede, for dem i Fængenskab, for dem, der lider under Fjendens Angreb, til Lands eller til Vands, ved Nat eller ved Dag“, der er Vønner for Enker og faderløse, for Kirken ide og hjemme, for Søbaterne til Søs og til Vands, for alle bedrøvede i alle Stiflinger.

Og saa kommer det, der gør Hjertet saa godt: „Vi beder for vor alliebede og især for dem, hvis Land er blevet ødelagt ved Krigen. Og vi beder for vore Fjender, saadan som dit Ord byder os.“

Og Menigheden falder ind: „Herre, vi bønfaller dig om at høre os!“ — Det er Tønen fra Himlen midt i alle de mange andre Vønner, for dem, der tjener deres Land i Felten eller i Fabrikken, i Minerne eller i Døfkerne, i Kirken, Hospitalet eller i Skolen, det er den kærlighed, der har Afglans fra ham, som bad for sine Fjender!

Derfor kan ogsaa Omvædet falde saa naturligt som det gør: „Gud er vor Tilflugt og vor Styrke, en Hjælp i Angster, prøvet til fulde.“

Dette er stort og godt Hjertet godt. Og ikke mindst godt gør det at læse de følgende Vønner: „D, Frelser, du har lovet, at de, som forenter dig, skal forny deres Styrke, se naadigt med til alle, som er trætte og medtagne ved Krigen lange Tidelse; gif dem din hellige Trøst Naade; aaben deres Sjine for deres Anstregelsers aandelige Maal, at vor Tro maa styrkes og vor Laalmodighed vokse.“

Lad denne Krigs Ulykke og Sorg aaben en velsignet Udgang, send os Fred paa Jord, genopret Broderfæber mellem Nationerne, foren alle de Kristne i een Tro og Kærlighed, saa at vor Fortsættelse Kongedømme maa vokse og udbreedes. Vi os at takke dig, som det sig bør, for Korsets Magt i Forrer, i Videlse og i Død, og for de Belgeringer, som vor Frelseres Vi-

delte har bragt os, han, som er Verdens eneste Vg og Gaab!“

— Om det dog kunde naas, at Gudet engang kunde dø! Om der saa end var nok saa mange sørgende Mødre og forkynte Gustruer, om der saa end var nok saa mange lemledede Amalder og ufendte Graube i de fremmede Lande, — det vilde ikke være for dyrt købt, hvis

Udgangen deraf blev, at Nationerne gjorde Slutningsbønnen til deres:

„Her os, du Frelseres Fyrste, at kæmpe mandigt under dit Banner imod Synden, Verden og Djævelen, saa at vi maa mere end fejre ved ham, som os effede, og til sidst blite vederføgede med en faare stor Fred i det himmelfte Jerusalem, vor Guds hellige Stad!“

Dansk luthersk Mission i Amerika

I TIDEN FØR 1884.

Af Prof. P. S. VIG.

Udgivet af Den forenede danske ev. luth. Kirke ved en Komite.

PRIS \$1.00.

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebr.

Svitteringer.	
Japanmissionen:	
Før kvitteret se Afl. Nr. 24	\$325.30
Coalbridge, Mont., Emaus Mgh.	20.10
Denmark, Wis., „C“	2.00
Kenmare, N. Dak., L. C. Hansen	1.50
Offer ved Narsmødet i Kenmare N. Dak.	124.96
Elf Horn, Ia., Jemfløbet til en Vidskvinde	36.00
En ubekendt	10.00
Easton, Cal., Imm. Mgh.s Ungdomsf.	10.00
Blair, Nebr., Trin. Sem. og Dana College Hedningemissionsforening	45.34
Ungdomsforbundet i Wis. Kreds ved Miss Dagmar Grill	35.00
Denver, Colo., Bethania Mgh. S. S.	19.75
Coulter, Ia., S. S. Offer ved Missionsmødet	10.23
Kvindeforening	30.00
Westbrook, Maine, Den f. d. ev. l. Mgh.	26.07
Guthrie, Minn., St. Mortens Mgh.s Kv.	10.00
Luck, Wis., St. Peters Mgh.s Kv.	10.00
Tilfammen.....	\$716.25
Indianermmissionen:	
Før kvitteret se Afl. Nr. 24	23.30
Offer ved Narsmødet i Kenmare, N. Dak.	124.96
Mainview, Nebr., Oversid fra en Værnefest i Bethania og Bethesda Menigheder	4.90
Blair, Nebr., Trin. Sem. og Dana College Hedningem.	45.33
Westbrook, Me., Den f. d. ev. l. Mgh.	26.00
Tilfammen.....	\$224.49
Indremmissionen:	
Før kvitteret se Afl. Nr. 24	\$1.00
Offer ved Narsmødet i Kenmare, N. Dak.	305.34
Tilfammen	\$306.34
Utahmissionen:	
Før kvitteret se Afl. Nr. 24	\$2.00
Audubon, Ia., Ebenezer Mgh.s Kv. (Alle Mrs.) Jens Jacobien, J. J. Henningsen, L. P. Mathsen, Lars Jensen, Jens P. Hansen, Bertha Jensen, Martinus Larsen, Chr. Jensen, N. Chr. N. Schmidt, Anton Pejtersen, Laura Knudsen hv. \$2.00; N. S. Schmidt, S. N. Schmidt, S. C. Hansen, S. P. Rasmussen, L. J. Andersen, S. S. Petersen, Marinus Nielsen, Minnie Henriksen, J. C. Hvilstrup, Hans C. Hansen, Hans Nielsen, Niels Knudsen Peter Pejtersen, Niels Hansen, Jens J. Wintker, Søren Schmidt, Ludvig Wintker, Hans Thulsen, Thyge Thygesen, Martin Rasmussen, Andrew Sorensen, Jødder Kallefen, G. V. Christiansen hv. \$1; Otto Jensen \$1.50	46.50
Westbrook, Me., Den f. d. ev. luth. Mgh.	26.00
Tilfammen ..	\$74.50
Skolekassen:	
Før kvitteret se Afl. Nr. 24	60.50
Fremont, Nebr., (Bakkerne) Jens Rudolph \$5; P. A. Nielsen \$3; John Andersen, Anton Nielsen, Mrs. Maa. Christensen, Andrew Jørgensen, Ole Hansen, Martin Nielsen, Lars C. Jensen, Christoffer Johnsen hv. \$2; Mrs. Ole Jørgensen, James Rasmussen hv. \$1.50; Chr. Hansen, Thom. Thomsen, Wm. Pejtersen, Ernest Francis, Niels Rasmussen, Carl Bang hv. \$1; Paf. W. Th. Jensen \$2	35.00
En ubekendt	5.00
Fra Præstefaldet i Northfield, Minn., ved Paf. P. M. Petersen	67.50
Giffkan, Minn., Jim Gammelgaard	1.00
Ungdomsforbundet i Wis. Kreds ved Miss Dagmar Grill	35.00
Omaha, Neb., Miss Anna Olsen	2.00
Tilfammen.....	\$206.00
Lilen Kirke i Kurume, Japan.	
Før kvitteret se Afl. Nr. 23	\$5267.11
Fremont, Nebr., E. S. Larsen	5.00
Tilfammen.....	\$5272.11
Til det nye Maskinhus.	
Før kvitteret se Afl. Nr. 24	\$10.00
En ubekendt	5.00
Tilfammen..	\$15.00
Reformationsgaven:	
Før kvitteret se Afl. Nr.	\$72873.50
Norma, N. Dak., Johannes Jensen	25.00
Tilfammen..	\$72898.50
Blair, Nebr., den 27. Juni, 1918.	
Med Tak modtaget. Otto Hansen, Kasserer f. d. f. dan. ev.-luth. Kirke i Amerika.	
En Oplysning.	
Gaber til Børnehjemmene sendes efter en Bedtagelse paa Narsmødet i Kenmare, N. Dak., til Samfundets Kas. for Effertigen.	
Otto Hansen.	